

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR.887

Din 03.12.2019

Dosar nr.: 117/2019

Petiția nr.: 1034/01.03.2019

Petenți:

Reclamat: Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș

Obiect: diferențe salariale

I. Numele, domiciliul/sediul părților

Numele și sediul petenților

1.

Numele și sediul reclamatului

4. Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș cu sediul în Pitești, Str. Victoriei, Nr.18

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

5. Petenții sunt angajații bibliotecii Județene „Dinicu Golescu”, pe funcțiile de bibliotecari.

6. Petenții se consideră discriminați prin diferențele salariale care există între aceștia și angajații altor biblioteci, aflându-se la o salarizare la cel mai scăzut nivel.

III. Citarea părților

7. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

8. Prin adresa nr.1034/26.03.2019 au fost citați petenții, iar prin adresa nr. 1566/26.03.2019 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 16.04.2019, ora 10:00. Prin această adresă s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD.

9. La termenul stabilit petenții au fost prezenți iar partea reclamată absentă.

10. Partea reclamată a depus punct de vedere.

11. Petenta a depus concluzii scrise.

12. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

13. Petenții sunt salariați cu contract de muncă individual de muncă ai părții reclamate, cu funcții de execuție bibliotecari.

14. Petenții au întreprins demersuri pentru a afla nivelurile de salarizare din cadrul altor biblioteci. Aceștia au concluzionat că salarizarea de la nivelul părții reclamate este la cel mai mic nivel.

15. Petenții invocă Decizia nr. 23/2016 a ICCJ care prevede „ Obligația aplicării unui tratament juridic echitabil și nediscriminatoriu între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară munca de valoare egală, în sensul de a asigura acestora, prin aplicarea dispozițiilor legii de salarizare o remunerație egală”.

16. Precizează petenții că între aceștia și salariații Bibliotecii Județene Octavian Goga-Cluj nu există nicio diferențiere în ceea ce privește pregătirea profesională, atribuțiile de serviciu, responsabilitățile și riscurile asociate, dar au o grilă de salarizare mai mare.

17. De asemenea la nivel de instituție ar exista o diferență între salariile pentru aceeași funcție, respectiv bibliotecar, studii superioare, gradul 1A.

18. În cazul petenților diferența între gradații ar fi mult mai mare decât prevede legislația în vigoare.

19. Petenții consideră relevantă Decizia CCR 794/2016.

20. Petenții precizează prin concluziile scrise că nu se bazează doar pe decizia CCR nr. 794/2016, ci și pe OUG 57/2015.

21. De asemenea, petenții subliniază că a existat o Hotărâre Judecătorească a Curții de Apel Craiova, respectiv Decizia nr. 1740/29 iunie 2017, care face referire la drepturile salariale câștigate în instanță de o persoană care este angajată la Biblioteca Județeană Dolj „Alexandru și Aristia Aman”.

22. Totodată precizează petenții decizia 49/2018 care a fost invocată de partea reclamată că ar fi aplicabilă a fost pusă în aplicare începând din data de 01.01.2019.

23. Petentul în data de 11.02.2019 ar fi făcut o solicitare de a fi încadrat la nivel maxim al salariului de bază plătit la momentul respectiv pentru funcția de bibliotecar S, grad profesional 1A. Nu ar fi primit răspuns la această cerere peten.

Susținerile părții reclamate

24. Partea reclamată învederează că petenții apreciază în mod eronat aplicabilitatea Deciziei 794/2016, deoarece pentru a fi incidentă această decizie ar trebui să se afle în prezența unor hotărâri definitive pronunțate în ceea ce privește drepturile salariale ale personalului angajat în bibliotecile județene.

25. În prezenta cauză nu ar exista hotărâri cu referire la drepturile salariale ale personalului angajat în bibliotecile județene.

26. Partea reclamată consideră relevantă în cauză Decizia 49/2018 a ICCJ. Mai exact ICCJ prin Decizia nr.49/2018 a stabilit ca nivelul maxim al salariului de bază să se raporteze la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.

27. Partea reclamată consideră relevant art. 27 din Legea 334/2002- Legea Bibliotecilor care precizează:

„ 1) *Bibliotecile județene sunt biblioteci de drept public cu personalitate juridică.*

2) *Bibliotecile județene se organizează și funcționează în toate municipiile reședință de județ, în subordinea consiliilor județene.”*

28. Potrivit art. 29 din același act normativ, activitatea bibliotecilor județene se finanțează din bugetul județului respectiv.

V. Motivele de fapt și de drept

29. Colegiul director reține faptul că petenții se consideră discriminați de diferențele salariale.

30. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepțiile invocate din oficiu, respectiv excepția necompetenței. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

31. Referitor la faptele invocate, Colegiul director urmează a analiza excepția invocată și a o respinge.

32. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin(1) din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 alin(1) al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

33. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

34. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2 alin(1) deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin(1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Ori, în cauza nu se poate reține o situație comparabilă deoarece fiecare bibliotecă are un ordonator principal de credite diferit, astfel bugetul pentru fiecare este diferit.

35. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile (nu au fost întrunite criteriile), nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială invocată din oficiu de Consiliu;
2. Pe fond, nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile) potrivit art. 2 alin(1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de: SVT/AA

Data redactării: 06.01.2020

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.